

PSALM 137: NAD RZEKAMI BABILONII

W. ^eGdyśmy doszli do rzek Babilonii,
^a^{H⁷}wspominając ciebie, ^eusiedliśmy, aby płakać;
^a^{H⁷}na wierzbach zawiesiliśmy nasze gitary,
^ewspominając ciebie, ^eusiedliśmy, aby płakać.
^a„Śpiewajcie”, mówili nam nasi wrogowie.
^a„Śpiewajcie”, mówili nam nasi ciemiężcy.
^{H⁷}^eProsimi, aby śpiewać pieśni radosne.

K. ^DJakże śpiewać
^epieśń Pana w obcej ziemi?
^{H⁷}Jeśli o tobie zapomnę,
^eniech uschnie moja prawica;
niech mi język
^a^eprzyschnie do podniebienia,
^{H⁷}jeśli zapomnę cię, Jeruzalem,
^ew mojej największej radości.

W. O Panie, zażądaj rachunku od naszych wrogów
O Panie, zażądaj rachunku
od naszych ciemiężców.
Albowiem powtarzali:
„Zburzymy ją aż do fundamentów”.

K. Stolico
zbrodniczej Babilonii!
Kto ci odpłaci za zło nam wyrządzone?
Kto chwyci i roztrzaska twoje dzieci o skałę?

W. Gdyśmy doszli do rzek Babilonii,
wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać;
na wierzbach zawiesiliśmy nasze gitary,
wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać.